

РЕШЕНИЕ

№ 40842

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10288** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 68, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ) във връзка с 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 23265 от 24.09.2025 г. и вх. № 24063 от 02.10.2025 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от Д. Ц. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, чрез адв. Г. Ж. Г. от САК, с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6 срещу Отказ рег. № 229000 - 16145 от 07.08.2025 г. на началник на 05 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно нарезно оръжие.

Жалбоподателят моли да се отмени обжалвания отказ като незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъобразен с целта на закона. Инвокират се доводи, че решаващият орган не е изложил фактически и правни основания за издаването на обжалвания отказ. На следващо място се посочва, че издателят на оспорения акт е следвало да вземе предвид набедяването от Л. С. Н. в извършване на домашно насилие срещу Д. Т., както и че Д. Т. неправомерно е бил задържан за 24 часа и е бил привлечен като обвиняем, тъй като заповедта за задържане е отменена, а прокурорската преписка – прекратена. Посочва се, че оспорвания е предал доброволно личното си оръжие и то не е било отнемано с постановление за нуждите на разследването по досъдебното производство или по друга процедура, не е отнемано и разрешението. Твърди се, че жалбоподателят отговаря на изискванията на закона, тъй като е посочил основна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в него цели, а именно самоотбрана. Допълнително са изложени аргументи по отношение изискванията на

материалния закон. В хода на съдебното производство, оспорващият е редовно призован, явява се лично и с адв. Г.. Поддържат жалбата, предлагат да се уважи. Претендира сторените съдебно-деловодни разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Началникът на 04 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, не се явява и не се представлява. От упълномощения процесуален представител, от юрк. А., е депозирано писмено становище, с което оспорва жалбата, предлага да се отхвърли, претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя, ако е направил искане за това.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От съдържащите се документи в представената от ответника административна преписка се установява, че на 06.06.2025 г. оспорващият е подал Заявление № УРИ 140500 – 2228, с което е поискал да му бъде презаверно разрешението за съхранение, носене и употреба на личното му късоцевно нарезно оръжие марка „Б.“ – 9 мм. Като аргумент защо подава заявлението, Д. Т. е посочил „ще приложи допълнителни мотиви към заявлението“. Към искането са приложени Удостоверение № SIP-5120/2025 от 24.06.2025 г. от Национална следствена служба за липсата на данни за обвинения по неприключени наказателни производства; Електронна справка за съдимост рег. № 250604005000249831 от 04.06.2025 г., в която е посочено, че лицето не е осъждано; Медицинско удостоверение № 5896 от 04.06. 2025 г. от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, с което се удостоверява, че жалбоподателят отрича психотично симптоми, отрича вредна употреба на алкохол и не се установяват психични разстройства/психични заболявания към момента на прегледа и че не се води на диспансерен отчет в базата данни на центъра; диплома за завършено средно образование и лична карта.

Служебно е извършена проверка на останалите изисквания на закона, а именно чрез Докладна записка от 24.06.2025 на мл. ПИ в група „КОС“ - 05 РУ - СДВР относно извършена проверка по изпълнение на заявена административна услуга с вх. № 140500-2228/25 г.; Докладна записка от 19.06.2025 г. и Докладна записка от 13.06.2025 г., в която е посочено, че от направена справка в информационните масиви на МВР са установени данни за криминалистична регистрация по ДП ЗМ № 1235/2023 г. по описа на 05 РУ-СДВР за престъпление по чл. 131, ал.1, т. 5А от НК; не са установени данни за отношения с лица от криминалния контингент; не са установени данни по ЗЗДН; не е установено лицето да се води на отчет в някой от центровете за психично здраве.

От тези писмени документи е видно, че оспорващият живее на посочения от него адрес с майка си и брат си; има създадени условия за съхранение на оръжие; работи като управител на фирма ПЗК „Консулт“ ЕООД; няма данни да е обвързан с лица от криминалния контингент, както и да е извършвал противообществени или криминални прояви; няма данни да е участвал в престъпни групировки; данни и сигнали за психични отклонения и не са постъпвали и няма данни за наложени мерки по ЗЗДН.

Въз основа на тези докладни записки мл. ПИ в група „КОС“ при 05 РУП - СДВР с докладна записка рег. № 140500-2487 от 24.06.2025 г. е предложил на началника на 05 РУП - СДВР да разгледа преписката и да бъде взето отношение относно заявената административна услуга.

На 28.05.2025 г. началникът на 05 РУ - СДВР е изпратил писмо до жалбоподателя, с което го уведомя, че по отношение на него е отпочнало административно производство по изготвяне на отказ от издаване на исканото разрешение, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 (няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение). от ЗОБВВПИ. С писмото е уведомен, че във връзка с чл. 83, ал. 2 вр. ал. 1 ЗОБВВПИ има право да

изложи възражения, допълнителни мотиви и да представи допълнителни документи. В писмото не посочен срок.

На 10.07.2025 г. с вх. № 229000-14319 жалбоподателят е подал Възражение, сведение, мотиви, документи, към което са представени Решение № 7969 от 07.06.2024 г., постановено по адм. дело № 1289/2024 г. по описа на АССГ, IV – ти касационен състав; Заповед за незабавна защита № 314 от 29.08.2024 г.; Сигнал до Софийска градска прокуратура с вх. № 23957/24 от 19.12.2024 г.

С възражение си оспорващият посочва, че през юли 2023 г. разрешителното му е било валидно все още. Поради набедяването му в домашно насилие, организирано от неговия тъст е бил незаконно задържан за срок от 24 часа, както и последвало неправомерно привличане като обвиняем, е бил възпрепятстван да подаде в срок документи за подновяване на разрешителното. Личното си оръжие е предал доброволно на 09.07.2025 г., като същото не е отменено с постановление за нуждите на разследването по ДП. Постановлението за прекратяване на ДП е подадено ведно със заявление с вх. № 140500-1613/2025 г. през месец април/2025 г. Посочва, че през месец май 2025 г. е входил допълнителни документи от СРС във връзка със заповед за незабавна защита за съпругата му Д. Т. поради заплахата за убийство към нея и към него от страна на нейния баща. Изрично е записано, че причината, поради която се иска подновяване на разрешително за носене на КНО е самоохрана на него, семейството му и имуществото му. Допълнително е посочено, че оръжието му е необходимо, тъй като борава с парични суми във връзка с фирмената му дейност – застраховки и каса на „ИЗИПЕЙ“.

Във връзка с депозираното възражение, мл. ПИ в група КОС – 05 РУ - СДВР е депозирал Докладна записка на 31.07.2025 г. до ответника, с която е предложил преписката да бъде разгледана и взето отношение по компетентност, съгласно ЗОБВВПИ.

Ответникът по делото, след като се е запознал с административната преписка, е издал оспореният Отказ рег. № 229000-16145 от 07.08.2025 г. относно издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие. За да мотивира отказа си, началникът на 05 РУ - СДВР е посочил, че притежаването на огнестрелно оръжие, с оглед на високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не може да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини. Самото желание на жалбоподателя да разполага със средство за самоотбрана далеч не обосновава необходимостта същото да носи оръжие, доколкото хипотетична опасност, налагаща самоотбрана, съществува за всеки член на обществото. Твърдяната нужда на заявителя не попада в обхвата на специалния закон, тъй като въведеният разрешителен режим изисква установяване на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие, извън хипотетични предположения. В тази връзка е прието, че от посоченото от оспорващия не се установяват данни за съществуваща реална заплахата, която не може да бъде избегната или преодоляна по друг начин.

В хода на съдебното производство като доказателства се приеха представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 83, ал. 6 от ЗОБВВПИ четиринадесет дневен преклузивен срок, от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен, в кръга на предоставените му от закона правомощия.

Съгласно чл. 58, ал.1, т. 10 от ЗОБВВПИ, посочен като правно основание за издаването на оспорената заповед, Разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Предвид посочената правна регламентация, настоящият състав на АССГ намира, че законосъобразно административният орган е издал заповедта за отказ от издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие на жалбоподателя. За да издаде оспорения акт, правилно административният орган е съобразил, че жалбоподателят не е посочил доказателства за съществуваща заплаха за здравето и имуществото си, налагаща необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана.

Нещо повече - в искането, с което е бил сезиран органът, Т. не е изложил наличието на такива предпоставки и не посочил конкретни твърдения във връзка с необходимостта от придобиване на оръжие за самоотбрана, които в последствие да бъдат установени и доказани в съдебното производство. Тук следва да се посочи, че изложеното в депозираното от оспорващия възражение пред ответника по никакъв начин не обосновава носеното на оръжие за самоотбрана, както и твърдението му, че като управител на юридическо лице, занимаващо се със застраховки и каса на „Изипей“.

Законът възлага в тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение, да докаже необходимостта си от използване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. При липсата на фактически твърдения и представени доказателства за необходимост от снабдяване с оръжие за самоотбрана, не са налице предвидените предпоставки за постановяване на облагодетелстващ (разрешителен) административен акт по искането на жалбоподателя. Не са ангажирани доказателства, които да обуславят служебна необходимост от закупуването и носеното на късоцевно оръжие от оспорващия.

Според чл. 6, ал.1, ал. 2 и ал. 3 от ЗОБВВПИ, с оглед на предназначението огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. За служебни цели - охрана на собствеността, за самоотбрана, както и за други разрешени дейности, могат да се придобиват и съхраняват късоцевни огнестрелни оръжия - пистолети и револвери с дължина на цевта до 30 сантиметра и до 100 броя боеприпаси за всеки калибър и модел огнестрелно оръжие, дългоцевни огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, която е с дължина под 51 сантиметра, и до 50 броя боеприпаси за всеки калибър и модел огнестрелно оръжие. За граждански цели - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки, могат да се придобиват и съхраняват: огнестрелни оръжия за самоотбрана - късоцевни огнестрелни оръжия - пистолети и револвери с дължина на цевта до 30 сантиметра и до 50 броя боеприпаси за всяко огнестрелно оръжие; огнестрелни оръжия за лов - дългоцевни огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, която е с дължина над 51 сантиметра, и до 300 броя боеприпаси за всяко оръжие, и дългоцевни огнестрелни оръжия с нарезна цев и до 100 броя боеприпаси за всяко оръжие; огнестрелни оръжия за спортни дейности - всички видове късоцевни и дългоцевни огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, необходими за осъществяване на съответната спортна дейност; огнестрелни оръжия за културни цели, използвани за филмови и телевизионни продукции, театрални спектакли и други културни прояви - всички видове късоцевни и дългоцевни огнестрелни оръжия и автоматични огнестрелни оръжия, обезопасени от сработване по предназначение по реда на чл. 91, ал. 3, и халосни боеприпаси за тях; огнестрелни оръжия за

колекциониране - всички видове огнестрелни оръжия, които не са идентифицирани като културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство и които са обезопасени от сработване по предназначение по реда на чл. 91, ал. 3, и боеприпаси за огнестрелни оръжия.

При така установеното в закона различие между носенето на оръжие за служебни и за граждански цели, съображенията на жалбоподателя за незаконосъобразност на заповедта, предвид осъществяваната от него служебна дейност се явяват неоснователни. След като в рамките на проведеното административно производство той не е обосновал необходимост от носене на оръжие за граждански цели, работата му като управител на фирма, сключваща застраховки и каса на „Изипей“ не съставлява причина да му се разреши носенето на оръжие за самоотбрана.

Съгласно чл. 76, ал.1 и ал. 3 от същия закон, за издаване на разрешенията за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси лицата подават заявление по образец до съответния компетентен орган, в което посочват основателна причина за издаване на разрешението в случаите на дарение, закупуване и замяна. Цитираният текст възлага в тежест на заинтересованото лице ясното и точно обосноваване на основателна причина по смисъла на закона.

Следва да се посочи, че изложеното в жалбата за обтегнатите роднински отношения, които са описани в депозираното от оспорващия Възражение до началника на 05 РУ – СДВР и са представените към писмени документи, допълнително обосновават липсата на данни за самоотбрана. Те не са сред основанията, предвидени със специалния закон за издаване на разрешително за придобиване на огнестрелно оръжие за граждански цели. Снабдяването с огнестрелно оръжие е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка.

С чл. 58, ал.1, т. 10 във връзка с чл. 6, ал. 3 от ЗОВВВПИ обосноваването на необходимост от носене и съхраняване на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е въведено като задължителен елемент от фактическия състав по издаване на разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. Следователно основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Отсъствието само на това изискване е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, без значение дали са изпълнени останалите критерии на закона. В случая доказателства за наличие на реална необходимост от придобиване и ползване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана и самоохрана не са представени от оспорващия.

Твърдените от жалбоподателя обстоятелства, основани на извършваната от него дейност, не доказват преки и лични заплахи за живота и личността му, не представляват самостоятелно основание за издаване на исканото разрешение, респ. подновяването на такова, съответно не обосновават извод за законосъобразност на оспорения отказ.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема жалбата за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на според искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи, поради което на основание чл. 144 от АПК вр. чл. 78 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ и предвид фактическата и правна сложност на делото А. Т. трябва да му заплати разноски в размер на 200,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд - София град, III - то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Ц. Т. срещу Отказ рег. № 229000 - 16145 от 07.08.2025 г. на началник на 05 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи за издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно нарезно оръжие.

ОСЪЖДА Д. Ц. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200,00 (двеста) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: